

JEŽÍŠI, PAMATUJ NA MNE

(VELKÝ PÁTEK)

I. ČTENÍ Z BIBLE

Lukáš 23,1–5.13–46

II. ČTENÍ

Lukáš 23,39–43

Jeden z těch zločinců, kteří viseli na kříži, se mu rouhal: „To jsi Mesiáš? Zachraň sebe i nás!“ Tu ho ten druhý okřikl: „Ty se ani Boha nebojíš? Vždyť jsi sám odsouzen ke stejnému trestu. A my jsme odsouzeni spravedlivě, dostáváme zaslouženou odplatu, ale on nic zlého neudělal.“ A řekl: „Ježíši, pamatuj na mne, až přijdeš do svého království.“ Ježíš mu odpověděl: „Amen, pravím ti, dnes budeš se mnou v ráji.“

KÁZÁNÍ

Na Golgatě stojí tři kříže. Koná se tu poprava, navenek běžná, jakých byla v Římské říši spousta. Jsou tu lidé, pro které je to atraktivní podívaná a zábava, protože cizí neštěstí mnohé přitahuje. A jsou tu také lidé, pro které je to nesmírná bolest a beznaděj, protože umírá jejich milovaný učitel a přítel.

Ježíše ukřižovali uprostřed, mezi dvěma těžkými zločinci. Všechny je během pár hodin čeká smrt. Z kříže zní jejich poslední slova. Evangelia mluví nejenom o Ježíšových posledních slovech, ale také o posledních slovech obou zločinců. Oba se obracejí na Ježíše. Každý jinak. Jejich slova jsou naprostý protiklad.

První z lotrů se přidává k posměchu davu, členů velerady i římských vojáků. „Jestli jsi Mesiáš, zachraň sebe i nás! Pomoz sám sobě i nám. Ukaž, co umíš!“ Vidí Ježíše na kříži, zbitého a umírajícího, a posmívají se mu. Vidí jen to vnější a reagují na to posměchem.

Kdo Ježíše posuzuje jen podle toho, co vidí, kdo se mu posívá, nikdy nepozná, kdo Ježíš skutečně je. Nepozná v ukřižovaném Mesiáše, který visí na kříži proto, aby nám ukázal Boží lásku a otevřel cestu do Boží blízkosti. Všichni posměváčci vidí jen zkrachovalého zoufalce. Ve skutečnosti ale jsou oni sami zkrachovalí zoufalci propadlí smrti a zmaru – ať vidí na kříži jako lotr nebo to sledují zpod kříže.

Druhý lotr má před sebou vnějšíně to samé. Ale dívá se docela jinými očima. Napomíná svého druhá: „Přestaň se rouhat. Vždyť za chvíli zemřeš. A ty jsi dostal zasloužený trest, zatímco Ježíš je nevinný.“

Musel o Ježíši vědět něco víc. Možná o něm někdy slyšel, možná se s ním někdy sám potkal. Možná věděl hodně, možná jen docela malinko. Důležitější, než kolik toho věděl, je, že se, sám ukřižovaný, na Ježíše obrací s velikou nadějí a prosbou: „Ježíši, pamatuj na mne, až přijdeš do svého království.“

Nejde o rychlou úlevu, o které posměšně mluvil první lotr. V prosbě druhého lotra jde o věčnost, o Boží království, o návrat do nebeského domova. Druhý lotr

pro to udělal vše, co bylo potřeba: „Ježíši, pamatuj na mne, až přijdeš do svého království.“

K tomu, aby na mě pamatoval, je potřeba, aby mne znal. A k tomu, aby mne Ježíš znal, je potřeba, abych se na něho obrátil. Přesně to druhý lotr dělá. Obrací se na Ježíše, prosí ho o milosrdenství. Prosí, aby to, co se odehrává na kříži Ježíšovou smrtí, platilo i pro něho, lotra. „Ježíši, pamatuj na mne, až přijdeš do svého království.“ Víc toho neřekl.

A Ježíš ho nečekaně obdaroval. „Amen, pravím ti, dnes budeš se mnou v ráji.“ Spolehni se, dnes se ti otevře Boží království.

To je obrovský slib, který všechno mění. Lotr za chvíli zemře a sám nebude už mít šanci ve svém životě něco změnit. Přesto se jeho život radikálně mění. Ježíš mu otevírá docela nový život, docela novou budoucnost – ve svém království.

Spolehni se, dnes se ti otevře Boží království. Tvoje cesta neskončí smrtí na kříži. Tvoje cesta povede k Bohu do věčnosti.

Bylo to za pět minut dvanáct, se smrtí na jazyku. A přesto se lotrovi otevírá věčnost. Krátká a jednoduchá modlitba, která všechno proměnila. „Ježíši, pamatuj na mne, až přijdeš do svého království.“

Společat na to, že ještě máme dost času, že si to s Ježíšem vyjasníme, až budeme mít i my smrt na jazyku, je čiré bláznovství. Nevíme, kdy přijde naše poslední chvíle. Jestli třeba dnešní den není posledním dnem našeho časného a pozemského života.

Jsem šťastný, že jsem se už na Ježíše obrátil se svojí lotrovskou prosbou. Zakouším, jak Ježíš mění můj život svým požehnáním. Už teď – a to nejlepší ještě přijde.

O tři hodiny později Ježíš odevzdal svého ducha do rukou Otce a zemřel. Svou smrtí na kříži dokonal dílo naší záchrany. V chrámu se v tu chvíli roztrhla opona zakrývající vstup do velesvatyně, nejsvětějšího místa v chrámu, které symbolizovalo propojení s Bohem, Boží přítomnost. Ježíšova oběť nás smířila a propojila s Bohem. Ježíšovou smrtí na kříži se nám otevřela cesta k Bohu, do jeho království.

Ježíš jí svou velkopáteční obětí na kříži otevřel každému, kdo se na něho obrátí s prosbou: „Ježíši, pamatuj na mne, až přijdeš do svého království.“ Jeho smrt otevřela bránu ráje, kterou zavřel lidský hřích.

Ti, kdo se posmívali, včetně prvního lotra, nic nepochopili. Viděli jen ztroskotance. Odmítli a odvrhli Ježíše. A brána ráje jim zůstala zavřená. Pro druhého lotra byla smrt na kříži dobrodiním – protože se směl setkat s Ježíšem. Obrátil se na něho s prosbou o spásu. A získal věčnost.

Co vidíš, když stojíš před Ježíšovým křížem? Ubožáka, který zemřel a nedokázal pomoci ani sobě? Nebo Spasitele, který nás právě svou smrtí vysvobodil z hříchu a vin a otevřel nám ráj, který nám otevřel dveře do Božího srdce?

U kříže na Golgotě tehdy stál římský setník, který velel ukřižování. Ten to pochopil. Díval se srdcem. Evangelista o něm říká: Velebil Boha.

Moc vám přeji, abyste očima víry poznali, kdo Ježíš opravdu je. Abyste pochopili, co jeho smrt na kříži znamená pro každého z vás. Abyste poznali a pochopili, přijali a vyznali: Ježíš Kristus je můj Spasitel a Pán.

MODLITBA PO KÁZÁNÍ

Ježíši, pamatuj na mne, až přijdeš do svého království.

Michal Šourek, 29. 3. 2024